

Bilag 10.

Udenrigsministeriet. Kjøbenhavn, den 19de April 1881.

I Forbindelse med sin Skrivelse af 1ste ds. og tidligere Brevvegling vedrørende den her i Landet forekomne Lungesyge, skulde Udenrigsministeriet ikke undlade at tilstille Indenrigsministeriet hoslagte Udbrag af en Beretning af 11te ds. fra det kongelige Gesandtskab i London om en senere Samtale, som Kammerherre Falbe har havt med Mr. Ch. Peel, og hvoraf fremgaar, at de saavel fra Sverig som fra Danmark indtrufne Beretninger med Hensyn til Kvægets Sundhedstilstand, i Forbindelse med den Luvol, der samtidig synes at komme tilorde angaaende den nævnte Sygdoms Karakter, foreløbigt have virket beroligende paa den engelske Regering, men at præventive Forholdsregler, forsaavidt saadanne eventuelt fra britisk Side skulde blive tagne, sandsynligvis ville komme til at ramme baade Sverig og Danmark, saafremt ikke en fuldstændig Afspærring maatte finde Sted mellem Landene.

P. Bedel.

Til Indenrigsministeriet.

Bilag 11.

London, den 21de April 1881.

Deres Excellence!

Hjemoendte fra Sandringham undlade vi ei herved at tilmelde Deres Excellence Indtrykket, vi have erholdt ved vore Samtaler der.

Desværre vare disse kun saare overfladiske; thi det var tydeligt at mærke, at Lord Spencer nødig vilde indlade sig paa nogen klar Udtalelse om sit Standpunkt i Sagen under en privat Samtale og uden at have til sin Disposition de fornødne Dokumenter. Det fremgik klart, at han i høi Grad var bleven paavirket fra svensk Side, idet han udtalte sin Forundring over, at der ikke skulde eksistere Tendens til ondartet Lungesyge i det danske Kvæg, eftersom Sygdommen dog faktisk tre Gange var optraadt i Danmark, men ikke var beviist at forefindes i Sverig, skjøndt det dog nu var et Aar, siden det Kvæg opkjøbtes i Sverig, som vi antog første Gang indbragte Sygdommen. Han bemærkede gjentagne Gange som sin personlige Overbevisning, at den optraadte Sygdom ikke var den ondartede Lungesyge; thi det, Englænderne egentlig forstaa ved „pleuro pneumoma“ i dette Ord's fulde Betydning, er en ondartet Lungespest, som er i den Grad smitsom, at den i de trende Tilfælde, vi have havt i Danmark, umulig kunde have indskrænket sig til et saa ringe Antal Høveder i Forhold til Besætningens Størrelse.

Lord Spencer mente, det vilde være af stor Betydning, om denne Side af Sagen blev underkastet en omhyggelig Undersøgelse af Veterinærer med grundig Erfaring i bemeldte Retning, hvilke han tvivlede om fandtes i Danmark og Sverig, eftersom ovennævnte Sygdom vel neppe havde eksisteret i Skandinavien i denne Generation. Han indsaa Betydningen af, at der sendtes en dansk og en svensk Veterinær til Udlandet for at studere Sygdommen, og paastjønne dette Stridt. Han udtalte ogsaa, at han muligens vilde bede Deres Excellence om at lade sende hertil nogle Stykker af de angrebne Lunger, for at de engelske Veterinærer kunde undersøge dem. Endvidere udtalte han ogsaa sin Betænkelighed over vedblivende at tillade, at en enkelt Provinds i Danmark udelukkes fra Importen til England, uden at udelukke hele Landet, hvilket i Grunden stred mod den engelske Lovgivning; dog tro vi at have hævet denne Betænkelighed fra hans Side efterat have forklaret ham Sjællands isolerede Beliggenhed overfor Resten af Riget. Endelig yttrede Lord Spencer sig kortelig om Solidariteten mellem Danmark og Sverig, hvilken han egentlig fra Først af troede nødvendig. I dette Punkt syntes han imidlertid, efterat have hørt vore Udtalelser, at kunne indse, at det var umuligt for Danmark at indlade sig derpaa, og at der fra engelsk Side eiheller var nogen rimelig Grund til at ønske, endstige forde den.